

[Ragnhild Andersen.]

som Raavarer, griber den ind over for hele Befolkningen, og hele Befolkningen har derfor et rimeligt Krav paa, at den administreres til Folkets og Landets Gavn. Det er imidlertid min Gruppes Formening, at Administrationen af denne Lov paa flere betydningsfulde Omraader ikke virker tilfredsstillende, og jeg skal i Forbindelse hermed gøre opmærksom paa to Ting vedrørende Fordelingen af Forbrugsvarer til Befolkningen.

Jeg tænker først paa Kød- og Flæskeordningen, hvorom den højtærede Handelsminister i Gaar udtalte, at selv om Regeringen ikke havde opgivet Mærkerationeringen paa Kød og Flæsk, var Kødnet modvilligt, og heller ikke Husmødrenes Repræsentanter var — ifølge den højtærede Handelsminister — velvilligt indstillet over for en Mærkerationering af Kød og Flæsk. Jeg forstaaer nu ikke, at Husmødrenes Repræsentanter skulde være Modstandere af en saadan Mærkerationering, men hvorfor alting er, er den højtærede Handelsministers Parti i sin Valgkampagne og paa Møderne før Valget kørt frem med Kravet om en virkelig Mærkerationering.

Handelsministeren paastod nu i Gaar, at der kommer tilstrækkeligt med Kød til Byen til at sikre Husmødrenes Forsyning, men det maa vel i samme Forbindelse saa ogsaa tilkomme Handelsministeren at forklare, hvor Kødet bliver af. Der findes bogstavelig talt ikke Kød i Butikkerne i disse Dage, og naar det er Tilfældet, maa man sige, at ogsaa den højtærede Handelsministers Udtalelser om de forholdsvis rimelige Leverancer til København understreger Nødvendigheden af, at de Varer, der kommer til Hovedstaden, og naturligvis ogsaa de Varer, der kommer frem andre Steder, fordeles saadan, at hver eneste Husmoder kan faa den Del af Kødet og Flæsket, som hun reelt er berettiget til. Ellers bliver det Indtryk siddende tilbage hos Husmødrene — og det tror jeg faktisk er værre end de Oplysninger, den højtærede Handelsminister var inde paa i Gaar havde staaet i „Land og Folk“ —, at Kødet kommer til Byen, men hvor bliver det af, havner det i Restauranter, Konservesfabrikker eller hvor?

Hvad Byggematerialefordelingen angaar, er der Grund til at sige, at der er noget galt med denne Administration. Det faktiske Forhold er, at vi har et meget stort Behov for Boliger, men at Nybyggeriet af Boliger i Dag kun er 50 pCt. af Førkrigsproduktionen. Og dette siger noget, naar vi ved, at der i Dag anvendes 20 pCt. mere

Arbejdskraft ved Byggeriet, at der af Mursten og Cement produceres mindst lige saa meget som før Krigen, og at Tilførslerne af Træ ogsaa nærmer sig de Tilførsler, der var før Krigen. Naar alt dette er Tilfældet, giver det et Indtryk af, at Administrationen af denne Lov, hvad Fordelingen af Byggematerialerne angaar, langtfra er tilfredsstillende.

Jeg stiller mig ogsaa tvivlende over for, om S sammensætningen af de Raad og Nævn, som virker i Henhold til Vareforsyningsloven, er nogen Garanti for, at Loven administreres i hele Befolkningens Interesse. I denne Forbindelse stiller jeg det Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, om han er overbevist om, at en Samling af de største Monopolister i vort Land garanterer en rigtig Administration. Det er iøjnefaldende, at de store Monopolister sidder inde med Flertallet i Vareforsyningsraadet. Det forenede Dampskibsselskab alene har sikret sig hele 2 Repræsentanter. Man vort demokratiske Styre nu er tjent med, at Staten saadan lader Forvaltningen bestemme af de store Monopolindehaveres Mænd? I den Forbindelse kan ogsaa nævnes, at Industri- raadet, der foretager Fordelingen af vigtige Raavarer, er sammensat af de største Monopolister i vort Land. Jeg spørger derfor den højtærede Handelsminister: Er dette Demokrati eller er det et Monopolisternes Styre?

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa vort Lands Valutasituation. Den er hidtil af Regeringen og ogsaa af den højtærede Handelsminister skildret i de mørkest mulige Farver, og det er en Kendsgerning, at dette mørke Billede er blevet anvendt af Regeringen i Bestræbelserne for at sætte Forbruget ned og Produktionen op her i Landet og ogsaa er blevet anvendt for at faa Arbejderne til at vedtage 2-aarige Overenskomster uden væsentlige Forbedringer. Det er dog glædeligt, at den højtærede Handelsminister kunde oplyse os om, at det store Underskud paa Handels- og Betalingsbalancen, som han hidtil har skønnet vilde blive paa 650 Mill. Kr., i Virkeligheden er kommet til at ligge halvanden Hundrede Mill. Kr. lavere, saaledes at Underskuddet i Dag ifølge det Tal, Handelsministeren har givet os, er 508 Mill. Kr. i Stedet for de 650 Mill. Kr. Det er glædeligt, fordi det er til større Gavn for Befolkningen, jo mindre Underskuddet bliver. Det er ogsaa i Overensstemmelse med det Synspunkt, vi Kommuner har gjort gældende, at man fra Regeringens og ogsaa fra Handelsministerens Side gav et alt for mørkt Billede af Situationen.